

nogen anden end den, at der laa et Par Grunde, som vare blevne bebyggede, og som man fandt vare temmelig dyre. Dem vilde man derfor ikke opkøbe, men gik uden om dem og eksproprierede noget paa begge Sider, paa den østlige Side for der at faa den ny Passage til Læssesporene og en Engvej, som, da der laa en i Forvejen, skulde fremstilles udenfor det ny Baneanlæg, og paa den vestlige Side eksproprierede man et godt Stykke ud i Engene og langt Vest paa. Men der, hvor disse to Grunde ligge, omtrent lige for hvor Varepakhuset nu ligger, blev der en Snæverhed, som gjorde, at man ikke kunde føre Rangeringen ud derfor, og som Følge deraf maatte Læssesporene forlægges mod Vest samtidig med at Overkørselen, som jeg nævnte, kom 1,000 Fod længere mod Øst. De Anstregelser, som bleve gjort for at faa det rettet, bestode i, at en Borger i Randers søgte at faa et Bælte af de Grunde, man saaledes var gaaet forbi, paa Haanden. Han fik et Bælte af 50 Alens Bredde paa Haanden, henvendte sig dermed til Generaldirektoratet og sagde, at det kunde faas, og han havde det paa Haanden ikke saa lidt billigere, end de havde været tilbudte for før, nemlig for et Beløb af 50,000 Kr. Generaldirektoratet svarede, efter hvad Manden har udtalt offentligt, at det var ikke saa galt; man vilde derved nærme sig til den Plan, som var fremme i 1892; men bedre vilde det være, om han kunde skaffe det i fuld Bredde med det øvrige Stationslegeme, altsaa i en ca. 30 Alens større Bredde. Det gjorde Manden saa. Han fik et Bælte paa Haanden paa ca. 80 Alens Bredde, hvorved Beløbet kom op paa ca. 80,000 Kr., og saa henvendte han sig igen til Generaldirektoratet. Men saa var man kommen over paa en anden Side; saa fandt man ikke, der var Spor af Grund til Køb af Grunde, Jernbanen var yderst godt tilfreds med den Plan, den havde; det var allerbedst, som det var, med den Hals der; det andet behøvede de ikke. Det kunde han nu ikke forstaa; men han maa sagtens ikke være inde i den højere Geometri, som raader i Generaldirektoratet for Statsbanerne.

Derpaa stod altsaa Sagen, da Finansloven for indeværende Aar blev forelagt sidste Aar. Ærede Medlemmer ville erin-

dre, at der paa den stod opført et Beløb paa 100,000 Kr. til Udvidelse af Varehuset ved Randers Station paa Betingelse af, at Randers Kommune ydede et Tilskud paa 40,000 Kr. Planen gik ud paa at bryde et Stykke ned af Huset og forlænge dette i en stump Vinkel med den Retning, det havde, og saaledes, at det ny Stykke kom til at ligge et Stykke tilbage fra Jernbanegade, saa der blev Plads foran til at holde paa, losse og lade. Hvis ikke Randers Kommune vilde give disse 40,000 Kr., var det Meningen at bygge direkte til Enden af Huset, lige ud til Jernbanegade, og at lade Vognene holde ude paa den offentlige Færdselsvej for at losse og lade. Men det maatte Randers Kommune protestere imod, fordi man derved umuliggjorde Færdselen paa Vejen. Der, hvor de nu holde, er det dog paa Banens egen Grund; det er ganske vist ogsaa til Gene for Færdselen; men det kan man jo ikke forhindre. Men at man tog en offentlig Vej ind paa den Maade under Banen, maatte man protestere imod. Kommunen som saadan er jo ikke interesseret i Pakhusets Ombygning, ikke en Smule mere end en Købmands Kunder ere interesserede i, at han ombygger sit Pakhus. Hvad vilde en Købmands Kunder sige, hvis han kom til dem og sagde: Nu vil jeg ombygge mit Pakhus; men I skulle betale $\frac{2}{7}$ af Omkostningerne, for at det kan blive bekvemmere at komme til. Hvis en Købmand gjorde det, vilde hans Kunder vist nok mene, at han ikke var rigtig klog. Men ikke desto mindre er det det, Statsbanerne komme til Randers Kommune og forlange.

Forslaget om Tilskuddet paa 40,000 Kr. kom saa til Forhandling i Randers Byraad, og paa Trods af, at de ikke mente at have nogen som helst Interesse i en Udvidelse af Varehuset, vedtog Byraadet dog at yde de 40,000 Kr. ud fra den Forudsætning, at man saa ordnede Sporforholdene saaledes, som Kommunen ønskede, og saaledes, at Statsbanerne overtog det Bælte, som var erhvervet paa Haanden af et af Kommunens Byraadsmedlemmer, og lagde Sporene helt derover, saa der ikke blev længere til Læssesporet, end der var i Forvejen. Under denne Betingelse vilde Randers Byraad yde de 40,000 Kr. Men denne Betingelse vilde Jernbanerne ikke